

DREPTUL

LEGISLAȚIUNE — DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — ECONOMIA POLITICĂ

APARE ODATA PE SAPTĂMANĂ SUB CONDUCEREA D-lor

C. G. DISSESCU

V. ATHANASOVICI, PAUL NEGULESCU, DEM. NEGULESCU, ALEX. CERBAN, G. MEITANI,
N. POLIZU-MICȘUNEȘTI, C. HAGI-THEODORAKY.

SILIU RĂDULESCU
PRIM-REDACTOR

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
3, STRADELA SF. SPIRIDON, 3

B. P. RĂDULESCU
REDACTOR-ADMINISTRATOR

D. M. Canșanschi. — *Principiile noului proiect penal german.*
Eug. Petit. — *Dreptul de disciplină al Ministrului de justiție.*

Jurisprudență Română. — *Inalta Curte de Casație și Justiție s. I.* — Dotă. — Contract matrimonial. — Lipsa asistenței cerută de lege. — Ratificare ulterioară. — Nulitate.

(Cristina Ungureanu cu C. Dobre).

Curtea de Apel din București s. IV. — Faliment. — Societate în nume colectiv. — Asociat retras. — Dacă poate fi declarat

(N. Șaraga Filip cu L. Sommer).

(Ștefan Bleber cu Zoe Anghelovici).

Judec. Ocol rural R.-Sărat. — Cambie. — Novațiune. — Condițiuni substanțiale. — Emisiune în alb. — Lipsa «bunului și aprobat».

(Soc. Intreprinderile de cherestea din Buzău cu H. Haber).

Jurisprudența străină.

PRINCIPIILE NOULUI PROIECT PENAL GERMAN

După avant-proiectul italian din anul 1921 și Codul penal rusesc din anul 1922, care realizau ideile școlii sociologice, merită a fi studiat și avant-proiectul german din anul 1925, care a fost publicat de Ministerul de Justiție în anul 1925 și care se află actualmente în parlamentul german.

Acest proiect pune capăt unei lungi perioade de muncă legislativă conștiințioasă, care a avut de scop modificarea dispozițiilor penale, nu atât de învechite și ne mai corespunzând spiritului modern, cât ne mai corespunzând ideilor fundamentale supraviețuitoare, care formează fondul codului penal actual și așa numitei „*carta școlilor*”.

Tendențele de reformă încep în secolul al XIX. Ideia principală a reformei era diferențierea psihologică stricată a crimei, a scopului corecțiunii și asigurării, eliberării condiționale de pedeapsă și a reabilitării precum și a separării contravențiunii penale de cea polițienească.

Franz von Liszt, capul mișgării sociologice în dreptul penal, a ridicat din nou chestiunea asupra ideii și scopului pedepsei. Conform teoriei sale, pedeapsa trebuie să corespundă intereselor practice și a foloaselor societății, iar ideea abstractă a răsplătirii trebuie să fie înlocuită prin justificarea folositoare a crimei. Grupul de savanți jurisconșulți sub conducerea lui *von Liszt* reușise repede să dovedească adversarilor, că scopul lui nu este distrugerea, ci reînnoirea codului

penal. Această fermentație pornită dela *Franz von Liszt* se poate observa în Austria, Suedia, Danemarca, Elveția, Finlanda, Italia, Jugoslavia, Polonia și Cehoslovacia, unde apar mereu proiecte noi. Chiar în Germania se pregătise reforma prin publicarea unei expuneri a dreptului penal german comparat cu cel străin. Ante-proiectul (*Vorentwurf*) apăruse în anul 1909. În anul 1911 a apărut contra-proiectul (*Gegenentwurf*) a profesorilor *Kahl, von Liszt, von Lilienthal* și *Goldschmidt*, și cu doi ani mai târziu, adică în anul 1913, proiectul comisiunii de drept penal. Războiul mondial a întrerupt lucrările legislative.

După război s'a făcut proiectul din 1919, care a fost publicat în anul 1920. Tendința politică pentru unificarea Germaniei și Austriei a avut influență asupra codificării. Germania a atras pe Austria să facă împreună un proiect comun. Austria a primit proiectul german ca bază și a lucrat un contra-proiect propriu în anul 1920. Un proiect comun făcut de Austria și Germania a fost terminat în anul 1922, care a avut la bază principiile proiectului făcut de Ministrul Germaniei profesor *Radbruch*. Proiectul a fost prezentat în același an guvernului, care l'a aprobat în anul 1924 și după aceasta a fost depus pe masa consiliului statului (*Reichsrat*).

Din punct de vedere exterior putem spune, că proiectul a fost redactat într'un stil popular și mai clar decât proiectele anterioare făcute în acest scop. Dacă totuși în privința limbii se găsesc expresii nu adevărat populare, asta se explică din cauză, că în Germania nu există o comisiune, care să controleze proiectele din punct de vedere filologic mai înainte de a fi puse în aplicare, cum se practică în Spania și Italia.

Proiectul conține 384 articole și se împarte în 3 cărți. Cartea I cuprinde norme pentru *crime și delict*. Cartea II-a pentru *contravenție*, Cartea III-a pentru *purtare vătămătoare comună*. Primele 2 cărți contin câte o parte generală și o parte specială. Cartea III-a cuprinde regulamente contra cerșetoriei, trândăvici și prostituției și prevede măsuri de precauțiune din partea casei de corecțiune, pentru străini și expulzarea din țară.

Contrariu de proiectele anterioare, proiectul actual nu numără feluri de vină, și nu conține definiția cuvintelor, pe care o găsim în proiectul elvețian. Deși pro-

iectul întrebunțează cuvântul „pedeapsă”, care e lipsit de oricare preț din punct de vedere al politicii penale, contrariu de proiectul italian, care vorbește despre „sanțiuni”, îi lipsește oricari ideic de vină și pedeapsă, dar el conține tendința apărării a societății contra primejdiei. Din acest motiv nu se eliberează un bolnav de alienație mentală achitat, ci e păzit după părerea judecătorului în sanatoriu.

Scopul principal al reformei e precizarea clară a principiului vinei, așa că va fi depedepsită numai purtarea condamnată (strafwürdiges Verhalten). Ca și proiectul italian așa și proiectul german a părăsit definitiv ideea de răsplată (Vergeltungsgedanke) și a trecut la ideea de siguranță (Sicherheitsgedanke). Chestiunea, dacă prin aceasta ajunge scopul e negreseț contestată. 1) Un răspuns ne va da practica. Autorii proiectului sunt cu drept cuvânt de părere, că dreptul penal servește ocrotirii societății. Fiindcă însă delictul sau violatorul de drept face o parte a societății pedeapsă severă excesivă aduce pagubă și societății însuși. Asemănător proiectului italian se dăruiește atenție deosebită bolnavului mintal și imbecilului (l'alienato di mente). În al doilea rând scopul reformei e libertatea măsurii judecătorești la destinația pedepsei. Și după proiect judecătorul are dreptul eliberării condiționale. Proiectul a păstrat și pedeapsa cu moarte, dar numai în caz unic: în caz de *asasinat* (Mord). Von *Lilienthal*, celebrul profesor de drept penal și criminologic dela Universitatea din Heidelberg propune în acest caz să acorde judecătorului dreptul de transformarea pedepsei cu de moarte în pedeapsa închisorii pe viață. 2)

Contrariu proiectului din 1919 și analog dreptului englez proiectul nu face deosebire între *asasinat* (Mord) și omor (Totschlag), deși diviziunea dualistică a codului penal actual ea trecut în proiect, și anume din cauză că ea corespunde convingerei poporului.

Proiectul nu cunoaște pedeapsa pierderii drepturilor civile, el a păstrat însă pedeapsa incapacității pentru funcțiuni publice, dar dreptul se poate obține încă odată pe calea reabilitării. Arestul într'o cetate, care a avut un caracter militar e înlocuit prin arest (Einschliessung). Această pedeapsă e prevăzută pentru violatorul de drept pe baza convingerei sau, adică pentru acela, care tratează după convingerea sa morală, religioasă sau politică.

Pedeapsa pentru avort e redusă, dar păstrată în proiect, nestimat a luptei violente de ani de zile din partea juriștilor și medicilor contra acestui mijloc care în realitate, cum spune zicătoarea rusă, „bate pe oiște iar nu pe cal”. În chestiunea aceasta autorii proiectului nu urmează exemplul codului penal rusesc din 1922 (art. 146), care declară avortul nepedepsit. Legiuitorul rus (Decret despre ocrotirea sănătății a femeilor din 18 Noembrie 1920) a prezentat opiniunea, că prohibițiunea avortului și pedepsirea gonește femeia în rândul moașelor serviable pe când impunitatea luidă femeiei posibilitatea să se adreseze la medici, cari scapă multe femei dela moarte sigură.

1) Vezi *Aschaffenburg*, Die Geisteskranken im Vorentwurf des italienischen Strafgesetzbuchs in „*Zeitschrift für die Gesamte strafrechtswissenschaft*“, anul 1924, Volumul XLIII pag. 515 și *Aschaffenburg*, Die Stellung des Psychiaters zur Strafrechtsreform in revista „*Monatsschrift für kriminalpsychologie und strafrechtsreform*“, Iunie, 1925, pag. 156

2) Vezi von *Lilienthal*, Der neue Entwurf eines Strafgesetzbuchs in revista „*Monatsschrift für Kriminalpsychologie und strafrechtsreform*“, Iunie 1925, pag. 121

Dar și punctul de vedere criminalpolitic a pierdut de mult timp însemnătatea sa. Oricare medic și judecător a știut, că numai o parte mică a femeilor ajunge înaintea justiției. Acestea sunt femeile, care, spune von *Lilienthal*, 3) au o nenorocire deosebită. Și într'adevăr, care drept are Statul a sili pe cetățean a înmulți populația și a pedepsi avortul, pe când vânzarea mijloacelor preventive, prin care statul pierde un număr nu mai puțin de copii, decât prin avorturi, nu este oprită prin lege?

Pedeapsa pentru omor după voic din compătimire e redusă. Și în această chestiune legiuitorul german nu urmează codului rusesc (Art. 143 Cod. penal), care nu pedepsește omorul după voic. Asemănător legii franceze din 1924 (loi d'abandon de famille du 7 février 1924) proiectul amenință cu pedeapsă gravă pe oricare, care violează obligațiunea sa de alimentare. Această măsură lovește mai ales pe tatăl copilului natural 4).

Nou este delictul de indiscreție (Indiskretionsdelikt) adică compromițiunea publică a părții intime a vieții familiare sau private cu scopul a discredita pe altul sau în scopul lăcomiei de câștig. Asemănător proiectului elvețian și austriac mama se pedepsește la fel pentru omorul copilului său legitim sau natural.

Partea generală a cărții întâia conține multe inovații. Schimbarea energică a situației economice, schimbarea părerilor sociale și a ordinii statului a întrecut fără îndoială unele locuri a proiectului. Dacă proiectul poate să aibă și greșeli și nu satisface pe acci, care au așteptat o reformă energică a dreptului penal, totuși putem constata, că proiectul actual și-a liberat pentru întâia oară din puterea *libertății voinții*, ideea, care atât de mult contrazice ideei moderne a crimei ca fenomen pur *social*.

D. M. CAUȘANSCHI

Doctor în drept dela Facultatea din Heidelberg,, membru titular în Societatea de Legislație comparată din Paris

JURISPRUDENȚA ROMNĂ.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE S. I

Audiența dela 22 Octombrie 1926

Președinția D-lui Al. Alessiu, consilier

Cristina Ungureanu cu C. Dobre Nica

NOTĂ. — CONTRACT MATRIMONIAL. — MINOR. — LIPSA ASISTENȚEI PERSOANELOR CERUTE DE LEGE. — DACĂ POT ACERSTIA SĂ RATIFICE ACTUL FĂCUT DE MINOR. — ART. 951, 952 ȘI 1231 COD. CIVIL.

NOTĂ. — CONTRACT MATRIMONIAL. — NULITATE. — DACĂ POATE FI INVOCATĂ NUMAI DE MINOR. — ART. 951, 952 ȘI 1231 COD. CIV.

1. Neîndeplinirea cerințelor art. 1231 cod. civil. ca contractul matrimonial al minorului să fie făcut cu asistarea persoanelor al căror consimțământ este necesar pentru validitatea căsătoriei, atrage nulitatea contractului fără

3) Loco citato, pagina 134.

4) Avem aci, fără îndoială influența dreptului danez, vezi *Kauschansky* Expunerea comparativă a dreptului copilului natura după drepturile moderne în revista „*Niemeyers zeitschrift für internationales recht*”, vol. XXXV, 1925, pagina 234.

posibilitate de ratificare ulterioară din partea persoanelor a căror asistență o cere legea, de oarece neîndeplinirea condiției prescrisă de art. 1231 cod. civil, privește interesul general, care reclamă că, încă din momentul încheierii contractului să se fixeze în mod valabil și deci imutabil regimul matrimonial.

2. Dispozițiile art. 951 și 952 cod. civ., după care numai minorul poate invoca nulitatea actului făcut de el, nu și pot găsi aplicațiunea și în ce privește nulitatea contractului dotal izvo-râtă din neobservarea dispozițiilor art. 1231 cod. civil, deoarece menținerea sau înlăturarea statutului matrimonial indicat prin contract nu poate fi lăsată la singura voință a soțului minor la epoca căsătoriei.

No. 3879. — Respins recursul făcut de Cristina Ungureanu în contra hotărârii Curței de apel din București S. IV, în proces cu C. Dobre Nica.

S'au ascutat D-nii avocați Metaxa pentru recurentă și Florian pentru intimat.

Curtea deliberând,

Văzând motivele de casare :

„Violarea art. 1231, 951, 952 și 1661 cod. civil, printr'o rea și greșită aplicare a acestor texte și a principiilor generale de drept în legătură cu ele, iar ca consecință violarea art. 1248 și 1255 cod. civil”.

Având în vedere deciziunea atacată, din care rezultă că recurenții de azi, Cristina O. Ungureanu și Oprea Ungureanu, soțul său, au chemat în judecată pe intimatul din recurs Constantin Dobre Nica, cerând să se anuleze actul de vânzare autentificat de Tribunalul Ilfov Secția de Notariat, sub Nr. 2319/920, prin care vânduse pârâtului un teren situat în comuna Vasilați-Popești, județul Ilfov, pe motivul că terenul vândut era dotal; că, prima instanță — Tribunalul Ilfov, Secția IV-a — respingând acțiunea și recurenții făcând apel, Curtea din București Secția IV-a, prin deciziunea atacată cu recurs, a respins acel apel ca nefondat;

Că, pentru a decide astfel, Curtea de fond constată că într'adevăr terenul în litigiu este cuprins în actul dotal al reclamantei, dar la facerea acestui act, deși ea era minoră, nu a fost asistată de mama sa, și că, la căsătorie consimțământul mamei fusese dat; că acest din urmă consimțământ — motivează Curtea de fond — privind contractul de căsătorie care este, cu totul distinct de contractul bănesc (matrimonial), nu poate presupune o ratificare a contractului bănesc și deci nu poate constitui o acoperire a lipsei de asistență, cerută sub pedeapsa de nulitate

Că, întrucât se susține de către reclamantă că, chiar dacă ar rezultă în condițiunile din speță o nulitate din neobservarea formalității de asistare a minorului la confecționarea actului său dotal, cerută prin art. 1231 cod. civ., totuși această nulitate fiind cerută în interesul minorului, ea, conform art. 951 și 952 cod. civ., nu poate fi opusă decât de dânsul, — Curtea de fond examinează această susținere și o găsește neîntemeiată, conchizând că nulitatea la care dă loc neobservarea formalității în discuțiune, are un ca-

racter absolut și deci poate fi invocată de către terți, cum în speță făcuse pârâtul;

Că, pentru a motiva această concluziune, Curtea de fond arată că asistența minorului la facerea contractului său matrimonial cerută de art. 1231 cod. civ., nu este o simplă măsură de protecțiunea minorului, pentru ca astfel să aibă loc aplicarea dispozițiilor art. 951 și 952 cod. civ., dispozițiuni privitoare numai la măsurile de acest caracter, ci ea este o exigență legală a cărei neexecutare atrage nulitatea actului; că, — adaugă Curtea de fond, — acest caracter și efect al dispozițiilor art. 1231 cod. civ., este în concordanță cu principiul imutabilității contractului matrimonial; că, el justifică forma solemnă și transcrierea contractului pe care legea o impune, și că el evită incertitudinea în care s'ar afla drepturile terților contractanți, dacă posibilitatea de invocare a nulității ar avea-o numai soțul;

Având în vedere motivele de casare mai sus reproduse, prin care se critică soluțiunea instanței de fond;

Considerând că, potrivit dispozițiilor art. 1231 cod. civ., contractul matrimonial al minorului trebuie făcut cu asistarea persoanelor al căror consimțământ este necesar și pentru validitatea căsătoriei;

Că, neîndeplinirea acestei condițiuni atrage nulitatea contractului, deci imposibilitatea ratificării lui ulterioară de către persoanele a căror asistare o cere legea, cum și dreptul pentru orice terțiu interesat de a invoca această nulitate;

Că, rațiunea acestei din urmă consecințe stă în faptul că neîndeplinirea condițiunei prescrise de art. 1231 cod. civ., privește interesul general care reclamă că, încă din momentul încheierii contractului, să se fixeze în mod valabil și deci imutabil regimul matrimonial, iar nu să se lase mențiunea sau înlăturarea statutului matrimonial indicat prin contract la singura voință a soțului care era minor la epoca căsătoriei;

Că, deci, dispozițiunile art. 951 și 952 cod. civ., după care numai minorul poate invoca nulitatea actului făcut de el, nu și pot găsi aplicațiunea în speță, nefiind vorba numai de protejarea interesului minorului.

Că, dar, acesta fiind sensul și efectele pe cari le implică dispozițiunile art. 1231 cod. civ., rezultă că instanța de fond a dat în speță o interpretare exactă acestui text și că motivul de casare formulat pe violarea art. 1231 cod. civ., este neîntemeiat și deci prin consecință devine neîntemeiată și afirmațiunea violării art. 951, 952, 1161, 1248 și 1255 cod. civil;

Că, fiind neîntemeiate motivele de casare, recursul cată a fi respins ca atare.

Pentru aceste motive, respinge!

Dreptul de disciplină al ministrului de justiție asupra magistraților amovibili

Primim din partea d-lui consilier Eug. Petit de la Curtea de Apel din Iași următoarea notiță :

Sub titlul de mai sus d. I. N. Stambulescu, procuror general al Inaltei Curți de Casație, a publicat un remarcabil articol în ultimul număr al acestei reviste. Distinsul magistrat se înșală însă crezând că Curtea de Apel din Iași a respins recursul în contencios al unui substituit de procuror pe motivul că

ministrul de justiție ar avea dreptul să destitue pe magistrații stabili. Păreră magistraților de la Iași era tocmai în sensul vederilor D-lui Stambulescu. Recursul însă a fost respins de instanța de fond pentru motivul că substitutul destituit, a recunoscut în mod formal în instanță dreptul principal al ministrului de a pronunța o asemenea pedeapsă, Curtea socotind că un asemenea mijloc de apărare nu putea fi examinat atâta vreme cât recurentul nu voește să îl susție, în care sens a făcut declarație, atunci când i s'a pus chestiunea în discuție din oficiu.

Eugen Petit.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI Secția IV-a

Audiența dela 29 Ianuarie 1927

Președinția D-lui Gr. Pherekyde, Președinte

F. Șaraga Filip cu L. Sommer

FALIMENT. — SOCIETATE ÎN NUME COLECTIV. — DECLARAREA ÎN STARE DE FALIMENT ȘI A ASOCIAȚILOR ÎN PARTE. — DACĂ UN ASOCIAT POATE PROPUNE BENEFICIUL DE DISCUȚIUNE. — ART. 106, 695 ȘI 867 C. COM.

FALIMENT. — SOCIETATE ÎN NUME COLECTIV. — ASOCIAT RETRAS DIN SOCIETATE. — DACĂ POATE FI DECLARAT ÎN STARE DE FALIMENT. — ART. 695, 707 ȘI 867 C. COM.

1. Beneficiul de discuțiune prevăzut de art. 106 cod. com. care presupune exercițiul urmăririi individuale a unui creditor al societății, în averea unui asociat, constituie o derogare de la regula solidarității pasive a asociaților în nume colectiv, și nu și poate avea aplicarea în materia falimentului, creditorii putând să ceară declararea societății debitoare în stare de faliment, care să atragă apoi în mod necesar și falimentul asociaților conform art. 867 c. com.

2. Retragerea unui comerciant fie din comerțul său propriu, fie din o societate în nume colectiv în care are aceiași răspundere nemărginită ca și în comerțul său propriu, nu l'apără de eventualitatea declarării sale în stare de faliment, într'un anumit termen, în cazul când încetarea plăților a avut loc în timpul exercițiului acelui comerț, de oare-ce legea prin art. 707 cod. com. nu cere altă condiție decât ca încetarea de plăți să coincidă în timp cu exercițiul comerțului.

No. 4 — Respinse apelurile făcute de F. Șaraga Filip și Lazăr Sommer în contra sentinței No. 776 din 1 Iulie 1925 a Trib. Ilfov S. I.

Curtea,

Asupra apelurilor făcute de F. Șaraga Filip prin petiția înregistrată la No. 7738/1925 și Lazăr Sommer prin petiția înregistrată la 7079/1925 în contra sentinței No. 776 din 1 Iulie 1925, prin care a fost declarată în stare de faliment Societatea în nume colectiv „Mircea” prin componenții săi F. Șaraga Filip și L. Sommer.

Având în vedere că societatea în nume colectiv F. Șaraga Filip și L. Sommer, constituită în anul 1924,

cu emblema „Mircea”, având de obiect comerțul de manufactură și furnituri de tapiterie, s'a desființat pe ziua de 24 Aprilie 1925 cu mențiunea, în actul de desfacere, că fondul de comerț activ și pasiv a rămas asupra lui L. Sommer, iar F. Șaraga Filip s'a restras din societate.

Având în vedere că admitând cererea de declarare în stare de faliment intentată de un creditor, Tribunalul constată că firma Șaraga și Sommer era în încetare de plăți încă din Octombrie 1924 de oarece avea mai multe proteste de la acea dată, ceiace a determinat și fixarea datei provizorii a încetării plăților la 1 Octombrie 1924;

Având în vedere, că apelantul Șaraga pretinde prin concluziunile apelului său, că din momentul ce s'a retras din o societate în nume colectiv și a lăsat întregul fond de comerț — activ și pasiv — în seama coasociatului său, el nu poate fi urmărit față cu disp. art. 106 c. com. mai înainte ca creditorii sociali să se fi îndestulat din patrimoniul societății.

Având în vedere că beneficiul de discuțiune prevăzut de art. 106 cod. com. și care presupune exercițiul urmăririi individuale a unui creditor al societății, în averea unui asociat, constituie o derogare dela regula solidarității pasive a asociaților în nume colectiv.

Acest beneficiu nu poate constitui însă un obstacol pentru creditor de a cere conf. art. 695 c. com. să se constate încetarea plăților din partea societății în nume colectiv provocând astfel declararea ei în stare de faliment, fapt care atrage în mod necesar și falimentul asociaților, conf. art. 867 c. com.

Având în vedere, că apelantul Șaraga înțelege să înlăture declararea sa în stare de faliment, nu atât pe temeiul beneficiului de discuțiune prevăzut de art. 106 al. 2 c. com. invocat de el, dar neaplicabil în materia falimentului, care suspendă urmărirea individuale și deschide procedura de lichidare colectivă, ci prin faptul retragerii sale din societate, pe care îl probează cu actul de desfacere publicat.

Având în vedere că retragerea unui comerciant fie din comerțul său propriu, fie din o societate în nume colectiv în care are o răspundere nelimitată ca și în comerțul său propriu, nu l'apără de eventualitatea declarării sale în stare de faliment, într'un termen anumit, în cazul când încetarea plăților a avut loc în timpul exercițiului acelui comerț.

Având în vedere că în fapt este necontestat că Societatea în nume colectiv „Mircea”, compusă din apelanții Șaraga și Sommer, se găseă în încetare de plăți din Octombrie 1924, după cum se constată din polițele protestate de la acea dată înainte, ceiace înseamnă că faptul retragerii din Societate a lui Șaraga, la Aprilie 1925, nu a putut constitui un obstacol pentru declararea în stare de faliment a ambilor asociați în nume colectiv, deoarece legea prin art. 707 cod. com. nu cere altă condiție decât ca încetarea de plăți să coincidă în timp cu exercițiul comerțului, adică cu momentul când apelanții Șaraga și Sommer erau componenții societății în nume colectiv, ceiace e în afară de orice discuție;

Având în vedere că apelantul Sommer nu s'a prezentat spre a-și susține apelul, fie pentru a dovedi că nu există încetare de plăți sau a contestă natura comercială a datoriiilor, sau pentru a face orice altă obiecțiune;

Că, așa fiind, ambele apeluri urmează a fi respinse ca nefondate.

Pentru aceste motive, redactate de d-l consilier I. G. Solomon, Curtea respinge ambele apeluri.

Semnați: Gr. Pherekyde, N. Racoviceanu, I. G. Solomon, N. Radovici, Sp. Popescu.

JUDECĂTORIA OCOL MIXT RÂMNICU-SĂRAT

Audiența dela 22 Ianuarie 1927

Judecător Radu C. Gheorghiu

Societata Intreprinderile comerciale de cherestea din Buzău cu H.Hahm, H. Bruns și Mitti Zamfirescu

CAMBIE. — NOVAȚIE — EXCEPȚIE BAZATĂ PE RAPORTUL CONTRACTUAL FUNDAMENTAL DINTRE PĂRȚI. — SARCINA DOVEZEI. — ART. 349 C. COM.

CAMBIE. — EMITEREA EI ÎN ALB. — NULITATE. — DOVADA ACESTEI EXCEPȚIUNI. — ART. 270 ȘI 273 C. COM.

COMEIE — LIPSA FORMEI „BUNULUI ȘI APROBAT” — DOVADA CĂ EMITENTUL CAMBIEI ESTE EXCEPȚIAT DELA ACEASTĂ FORMALITATE. — DE CINE TREBUE FĂCUTĂ. — ART. 275 C. COM.

1. Atâta timp cât titlul cambial a rămas în mâna creditorului primitiv și întru cât conversiunea legământului contractual într'unul cambial, prin ea însăși nu produce novație, urmează că ori de câte ori această novație nu va fi constatată, excepțiunile bazate pe raporturile contractuale fundamentale pot fi opuse *inter partes*, ca fiind excepțiuni personale, fără însă ca creditorul cambial să fie îndatorat să probeze executarea obligațiilor fundamentale, sarcina dovezei fiind impusă debitorului care invoacă lipsa de cauză și care urmează a face această dovadă conform regulilor prescrise de art. 349 c. com.

2. Emisiunea cu ordinul în alb a unei cambii atrage nulitatea ei, iar excepțiunea prin care se invoacă această nulitate, nu este supusă, în ce privește dovada ei, sistemului riguros de probațiune prescris de art. 349 c. com. pentru admisibilitatea excepțiilor personale, această dovadă putând fi făcută conform dreptului comun admițându-se deci chiar martori, însă numai pentru complectare când există început de dovadă scrisă.

3. Excepțiunea lipsei „bunului și aprobat” fiind relativă la neregularitatea vizibilă a titlului, urmează ca sarcina dovezei că emitentul cambiei se găsea în una din categoriile pe care legea le scutește de satisfacerea acestei formalități, incumbă reclamantului care își susține acțiunea pe baza acestui titlu neregulat.

Judecătoria,

Cu privire la acțiunea cambială de față.

Având în vedere actele din dosar și concluziunile orale și scrise ale părților.

Asupra primei excepțiuni ridicate de pârâți: do-

vedim cu actele dela dosar că titlul cambial în baza căruia suntem acționați, este lipsit de cauză și ca atare acțiunea urmează a fi respinsă; în subsidiar, dacă aceste acte nu ar putea constitui decât un început de probă scrisă, cerem să ni se admită completarea acestei dovezi, prin martori; obiecțiunea reclamantei că o excepțiune bazată pe lipsa de cauză e inadmisibilă ca nefiind în cadrul art. 349 c. com., e neîntemeiată întrucât în speță invocarea acestei lipse de cauză e o excepțiune personală.

Considerând că, deși principial datoria debitorului obligat cambialicește este independentă de orice contraprestație din partea creditorului și în acelaș timp independentă de orice contradatorie care ar servi drept cauză juridică obligațiunei cambiale, acest principiu este însă riguros exact numai atunci când titlul cambial a ieșit din mâna creditorului primitiv și se găsește în mâna unui alt creditor, respectiv cesionar; că, în adevăr, numai în acest din urmă caz, datoria cambială este cu totul independentă de cauza ei juridică, întrucât debitorul nu poate opune acestui nou creditor excepțiunile contractuale originare; că, însă, atâta timp cât titlul a rămas în mâna creditorului primitiv și întrucât conversiunea legământului contractual într'unul cambial, prin ea însăși nu produce novație, — aceasta neputând a se presupune ci trebuind ca intențiunea părților de a nova să rezulte clar din însăși contingentele operațiunei (v. Colin et Capitant, II p. 105) — rezultă că oridecâteori această novație nu va fi constatată, excepțiunile bazate pe raporturile contractuale fundamentale pot fi opuse *inter partes*, ca fiind excepțiuni personale; că în acest caz independența datoriei cambiale față de cauza ei juridică se reduce la dreptul creditorului cambial de a acționa pe datornic în judecată în virtutea titlului cambial, fără a fi îndatorat să probeze executarea obligațiilor fundamentale, sarcina dovezei fiind impusă în acest caz debitorului care invoacă lipsa de cauză și care urmează a face această dovadă conform regulilor riguroase prescrise de art. 349 c. com., cu privire la excepțiunile personale. (V. Cosack II, p. 104, M. Pașcanu „Drept cambial român”, p. 14—15, 58 și 157, Eft. Antonescu I, p. 388—389 speța N. 49 și 51).

Că, în adevăr, toate aceste principii sunt închise de legiuitor în art. 270 al. ult. c. com., cari stabilește în sensul existenței unei cauze licite și valabile o simplă prezumțiune juris tantum, iar în cecece privește dovada contrarie este evident că ea nu poate fi făcută decât conform normelor prescrise de art. 349 c. com.

Considerând, în speță, că, deși din actele pe care pârâții își sprijină excepțiunea, rezultă în fapt că între dânsii și reclamantă a intervenit un contract de vindere-cumpărare, iar ca garanție că prețul va fi plătit după predarea mărfurilor conform contractului, pârâții au dat reclamantei un efect în parte asemănător titlului cambial în baza căruia sunt astăzi acționați, — însă, întrucât toate aceste acte sunt mult anterioare datei de emisiune a titlului cambial și întrucât ele fac numai de crezut, fără a dovedi, că titlul ce se constată că a fost dat în garanție este chiar titlul cambial pe care se reazemă acțiunea de față, urmează că aceste acte nu pot con-

stitui decât un început de dovadă scrisă, care deși prezintă multă garanție ar urma a fi completat prin o probă testimonială; că, fără de această completare, care însă ar aduce o întârziere în soluționarea pricinii, nu poate fi considerată ca dovedită nici dependența obligațiunii cambiale de contractul fundamental și, în consecință, nici lipsa de cauză a obligațiunii cambiale, pe care părâții își sprijină excepțiunea.

Că, astfel fiind, această excepțiune ridicată de părâți, deși admisibilă în principiu, cată a fi respinsă ca nefiind dovedită, conform art. 349 c. com., prin o probă scrisă, lichidă și de grabnică soluțiune.

Asupra celei de a doua excepțiuni ridicată de părâți: dovedim cu actele dela dosar că titlul cambial al reclamantei e nul întrucât a fost emis cu ordinul în alb; în subsidiar, dacă aceste acte ar fi considerate numai ca un început de dovadă scrisă, cerem să completăm acest început de dovadă, prin martori.

Considerând că, potrivit art. 349 c. com., debitorul unei cambii, într'o acțiune cambială, poate să opună două categorii de excepțiuni: excepțiunile rezultate din dreptul cambial, adică acelea privitoare la forma titlului sau la lipsa condițiilor necesare exercițiului acțiunii cambiale și cari sunt excepțiuni in rem, absolute, opozabile erga omnes, și, în al doilea rând poate să opună excepțiunile in personam, relative, opozabile numai reclamantului; că, una din condițiunile de formă esențiale cambiei este, potrivit art. 270 c. com., și arătarea în corpul ei a numelui sau firmei beneficiarului; că, legiuitorul dela 1900, în scopul ce rezultă clar din expunerea de motive, de a înlătura pericolul admiterii cambiilor cu ordinul în alb, a modificat art. 273 c. com., în sensul clar și precis că condițiunea de formă esențială cambiei de a se arăta în ea numele sau firma beneficiarului, trebuie arătată în cambie, sub sancțiunea nevalidității ei ca atare, chiar la facerea sau emiterea acestui titlu; că, astfel fiind, este evident că pe deoparte emisiunea cu ordinul în alb a unei cambii atrage nulitatea ei, iar pe de altă parte că excepțiunea prin care se invoacă această nulitate, este o excepțiune in rem, absolută, opozabilă erga omnes. (V. în sensul caracterizării excepțiunii, nu însă și în ce privește soluționarea ei, Cas. III, 15 Martie 1922, Jur. rom. 1922 p. 97 și Cas. III, 10 Dec. 1923, Jur. rom. 1923 p. 100 și Pand. rom. 1923, I p. 29 cu nota I. N. Fintescu care aprobă deciziunea; V. și Cas. III, 10 Oct. 1924, Pand. rom. 1924, X, p. 289 și nota lui Hugo Friedman care critică revenirea Înaltei Curți asupra caracterizării excepțiunii).

Considerând că, dovada excepțiunilor de această categorie nu este supusă de art. 349 c. com. sistemului riguros de probațiune prescris de același text pentru admisibilitatea excepțiunilor personale; că, față de tăcerea legii aceste excepțiuni cată a fi dovedite conform dreptului comun; că în materie comercială regula generală este că atunci când legea cere un act scris proba se face conform dreptului civil, — art. 55 c. com. combinat cu 1191 c. civ. —; și că, conform art. 1197 c. civ., se poate proba contra unui act scris atunci când există un început de dovadă scrisă; că, întrucât cererea de a se proba că cambia a fost dată cu ordinul în alb și că mai târ-

ziu a fost completată, constituie o cerere de a se proba contra conținutului unui act scris, urmează că proba trebuie să se facă măcar prin un început de dovadă scrisă, care în acest caz e admisibil a fi completat prin o probă testimonială.

Că, pentru cambii, acest mod de probațiune devine și necesar pentru a asigura pe de o parte în mod cât mai riguros funcțiunile ei ca titlu de credit și circulațiune, dar pe de altă parte pentru a asigura deasemenea sancțiunea adusă de art. 273 c. com., cambiilor emise cu ordinul în alb, a căror emiterie este consacrată de practica comercială, dar a căror dovedire numai în cazuri cu totul rare ar putea fi făcută prin o probă scrisă deplină.

Considerând, în speță, că din actele dela dosar se constată că între părți a intervenit un contract de vindere-cumpărare, iar ca garanție că plata va fi făcută s'a dat reclamantei un bilet la ordin emis și girat de părâți, în valoare egală cu suma ce se reclamă prin acțiunea de față, fără însă a se arăta și în ordinul cărei persoane a fost emis acest efect; că însă întrucât aceste acte sunt mult anterioare datei de emisiune a biletului la ordin în baza căruia se face acțiunea de față, ele constituiesc numai un început de dovadă scrisă în sensul susținerilor părâților, prezentând însă suficientă garanție și prin urmare proba cu martori în completarea dovezii că titlul la ordin dela dosarul acestei cauze a fost emis cu ordinul în alb, — urmează a se admite.

Asupra celei de a treia excepțiuni ridicate de părâți: biletul la ordin în baza căruia suntem acționați, având doi emitenți, iar forma „bunului și aprobat” fiind îndeplinită numai de unul din ei, cambia nu poate să-și producă efectele față de acesta; în subsidiar, reclamanta să facă dovada că ne găsim în cazurile excepționale prevăzute de art. 275 c. com., și prin urmare forma „bunului și aprobat” nu era necesară.

Considerând că, este constant în drept că deși art. 275 c. com. cere în mod categoric forma „bunului și aprobat” oridecâteori cambia e sub semnătură privată, nu e scrisă de însuși emitentul și acesta nu intră în categoriile pe care legea le scutește dela satisfacerea acestei forme, însă, întrucât textul nu prevede nici o sancțiune, urmează a se aplica dreptul comun, și a decide că în caz de nerespectare cambia are numai valoarea unui început de dovadă scrisă.

Considerând că, în speță, pentruca reclamanta să poată folosi acțiunea cambială și față de emitentul care nu a îndeplinit această cerință a legii, urmează ca ea să facă dovada că acest emitent se găsește într'una din categoriile pe care legea le scutește de satisfacerea acestei forme; că obiecțiunea pe care o face reclamanta că această dovadă trebuie făcută de părâți, este în mod evident eronată, întrucât excepțiunea deși invocată de părâți, însă fiind raportată la neregularitatea vizibilă a titlului ce li se opune, sarcina dovezii incumbă potrivit normelor dreptului cambial și dreptului comun, reclamantei care își susține acțiunea pe baza acestui titlu neregulat.

Pentru aceste motive, redactate de d. Radu C. Gheorghiu, jude-ajutor, — admite în parte excepțiunile ridicate de părâți.

Semnat: Radu C. Gheorghiu.

JURISPRUDENȚA STRAINA

Automobile. Ciocnire Tramway și automobil Culpă comună.

Ciocnirea întâmplată între un tramway obligat la un macaz de a ține la stânga liniei și un automobil care venea în sens invers și urma să degajeze calea, trebuie a fi considerată ca fiind rezultatul unei culpe comune, de oarece watmanul și automobilistul ar fi putut, cu puțină atenție, să evite accidentul, iar daunele-interese urmează a fi împărțite pe jumătate.

C. Lyon, 27 Aprilie 1926

Recueil des somem., Sirey
Martie 1927.

* * *
AUTOMOBILE. — Daune. — Presumpție de culpă. Art. 1384 paragr. 1 (1000 r.) nu este explicabil decât în cazul când dauna a fost cauzată numai de lucru neînsufletit fără participarea omului; de câte ori însă acest lucru, zis neînsufletit a cauzat dauna, în momentu' când el era să fie condus de mâna omului, nefiind atunci decât instrumentul lui activ, urmează a se aplica art. 1382 (998 r.), în special când e vorba de un automobil condus. Art. 1384 n'ar putea fi aplicabil decât dacă automobilul ar fi scăpat oricărui control, oricărei puteri a omului, dacă, de exemplu, părăsit la oprire, ar începe să meargă, sau dacă ar exploda sau cauza un incendiu, ori dacă s'ar întâmpla să-i lipsească fără de veste un organ esențial, cum ar fi cârma de direcție.

C. Dijon, 24 Oct. 1926.

Recueil des somm., Sirey
Martie 1927.

* * *
LOVITURI ȘI RĂNIRI. Răniri fără voință. Comoție morală. Metahne exterioare Indemnitate redusă.

Spaima provocată de o manevră imprudentă a unui automobilist asupra unui alt automobilist predispus la hemoragie cerebrală și care a cauzat acestuia din urmă un atac de hemiplegie cade sub lovitura art. 320 c. pen. (268 r.), delictul de răniri fără voință existând de îndată ce s'a produs răniri sau violențe asimilabile și o comoție morală care trebuie a fi asimilată cu o violență din moment ce ea a fost reală și prejudiciabilă cu toate metehnele victimei.

Responsabilitatea civilă a autorului unui accident nu e decât parțială și nu e deci ținut la întreaga reparație a daunei dacă culpa ce i se atribue n'a fost decât cauza ocazională iar nu cauza principală și necesară a hemiplegiei victimei, cauza directă și esențială aflându-se în predispozițiile morbide ale acestui din urmă.

C. Bourdeaux, 26 Oct, 1926

Recueil des Somm, Sirey
janv. 1927

TRIBUNALUL ILFOV S. II COMERCIALA

Ordonanța No. 14 1927 Ianuarie 3

Noi, președintele tribunalului Ilfov, secția II com. Având în vedere cererea înregistrată l; No. 25030/1926, prin care societatea în nume colectiv Grunberg și Barutz din București, strada Franklin Bouillon No. 25, cere a se declara nul și fără tărie cekul No. 75.434 din 18 Octombrie 1926, emis de

Banque Belge pour l'Etrangère de franci elvețieni 277. Văzând și dispozițiunile art. 255 și urm. din codul comercial.

Pentru aceste motive, ordonă:

Că oricine posedă cekul No. 75.434 din 18 Octombrie 1926, emis de Banque Belge pour l'Etrangère, societate anonimă din București, asupra Banque Commerciale de Bâle din Zurich, la ordinul Leopold Pollenz din Viena, în valoare de franci elvețieni 277, să-l prezinte la grefa acestei secțiuni, în termen de 40 zile dela data prezentei ordonanțe, cunoscând că în caz contrariu de neprezentare se va declara nul și fără tărie față de deținătorul ei.

Prezenta ordonanță se va afișa la Primărie, la Bursă și la ușa tribunalului, publicându-se în *Monitorul Oficial* și în ziarul *Dreptul*.

Președinte, *Periețeanu*.

Grefier, *Popescu*.

Grefa Tribunalului Ilfov s. I. c. c.

EXTRAȚ

Doamna Floarea Stan Marin I. Georgescu cu domiciliu în comuna Buda Cornetu Județul Ilfov, prin petiția înreg. la No. 14337 din 28 Martie 1927, a intentat acțiune de divorț, în contra soțului său Stan Marin I. Georgescu domiciliat în București Calea Rahovei No. 369, pentru motive determinate de lege; că din căsătorie a rezultat un copil anume Constantin în etate de 2 ani.

Prezentul se va publica în ziarul „Dreptul”.

Grefier *Popescu*.

No. 34144 Mai 1927.

Conform art. 92 din legea pentru persoanele juridice și art. 18 din regulamentul acestei legi.

Prin sentința acestui Tribunal cu No. 16 din 4 Aprilie 1927, s'a aprobat modificările Statutului Asociației Sfatului Negustoresc, astfel cum au fost modificate de Adunarea Generală în ședința de la 19 Decembrie 1926.

Prezentul extract se vizează de noi spre a se publica în ziarul *Dreptul*.

Grefier *Alex. Constantinescu*

No. 23220—1927 Mai 11

SFATUL NEGUSTORESC

MODIFICĂRILE ADUSE STATUTELOR
„SFATULUI NEGUSTORESC“

Inființarea, Scopul

Art. 1. Se înființează, cu sediul central în București, având filiale de diferite ranguri ((Regionalei Secțiuni, Grupări, Subsecțiuni, etc.), în provincie, între comerțanții și industriașii de orice branșe, o asociație sub numirea de „Sfatul Negustoresc”.

Asociațiunea se înființează pe termen nelimitat.

Pentru ca o filială să poată purta numele asociației, trebuie să fie declarată ca atare de Uniunea Generală a Sfatului Negustoresc, iar comitetele e succesive și să fie recunoscute de ea.

Art. 2. Scopul societății este: îngrijirea și apărarea intereselor generale comerciale prin:

a) Consfătuiri asupra celor mai bune mijloace de conducere a diferitelor ramuri de comerț;

b) Formulări de deziderate, care se vor aduce la cunoștința celor în drept, stăruind a se lua măsuri consecvente în sprijinirea și dezvoltarea comerțului și industriei.

c) Aflarea mijloacelor legale de apărare în contra măsurilor dăunătoare bunului mers al comerțului și industriei sau contra greșităților aplicării de legi și regulamente.

d) Dezvoltarea spiritului de solidaritate între comercianții și industriașii din întreaga țară.

Art. 3. — Pentru realizarea scopului mai sus arătat, societatea va întrebuiți următoarele mijloace:

a) Adunări și consfătuiri între membrii comitetelor conducătoare.

b) Adunări generale ale tuturor membrilor societății pe filiale.

c) Adunări generale extraordinare ale tuturor membrilor din toate secțiunile.

d) Conferințe ținute fie de membrii societății, fie de alte persoane cunoscute în ale comerțului și industriei;

e) Intruniri sau consfătuiri publice;

f) Formarea de delegațiuni care să intre în contact fie cu cei în drept a cunoaște dorințele formulate de societate, fie cu persoane, care prin cunoștințele lor ar putea contribui la deslegarea chestiunilor ce interesează scopul societății.

g) Punerea în discuție publică a diferitelor chestiuni de interes comercial și industrial, prin presă și prin organele de publicitate ce societatea are sau ar mai înființa, sau pe care le-ar susține.

h) Creierea unui birou de studii și informațiuni;

i) Înființarea de biblioteci comerciale și industriale și cluburi, cari vor funcționa după un regulament aprobat de comitet, delegând și persoanele pentru administrarea lor.

j) Înființarea de instituțiuni de credit și alte întreprinderi economice.

k) Formarea de comisii de conciliere pentru aplnarea diferendelor între societari.

l) Înființarea de societăți de ajutor mutual pentru comercianți în caz de nevoie, în caz de boală sau de moarte și cari vor funcționa după un regulament aprobat de adunarea generală a filialei respective.

Secțiuni

Art. 4. — Societatea va înființa Filiale sub denumirea de secțiuni, în fiecare oraș unde se vor găsi 30 aderenți la prezentul statut.

Aceste secțiuni vor purta denumirea de: „Sfatul Negustoresc”, secția (numele localității de reședință), și vor fi în strânse legături cu Regionala respectivă și direct cu Comitetul Central din București.

Art. 5. — Secțiunile se conduc autonom de către comitetele lor, pe baza acestor statute, fiind supuse următoarelor obligațiuni:

a) Să urmărească exact scopul arătat la art. 2 și prin mijloacele arătate la art. 3.;

b) Să comunice în același timp Comitetului Central București și Regionalei respective, la sfârșitul fiecărui an, lista membrilor pe categoriile ce o compun enumerate la art. 21 și breslelor cărora aparțin, precum și lista comitetului local cu atribuțiunile fiecărui mem-

bru al său. Fiecare modificare survenită în timpul anului în compunerea comitetului se va anunța în termen de cel mult 15 zile de la producerea ei, atât Regionalei cât și Comitetului Central.

c) Să trimită atât Regionalei cât și Comitetului Central, la începutul fiecărei luni, copii certificate de președinte după procesele-verbale sau după rezoluțiunile luate de Comitet, în ședințele ținute în luna precedentă, precum și rezumate după orice alte lucrări ale secțiunii. Pentru adunările generale se vor trimite copii exacte după procesele-verbale, cel mult în 15 zile dela ținerea lor.

d) Să dea tot sprijinul moral și material tuturor publicațiunilor periodice de propagandă al Sfatului aprobate de Comitetul Central, făcând toate eforturile posibile pentru răspândirea lor și trimițând toate informațiunile ce ar interesa comerțul și industria pentru îndeplinirea scopului publicațiunii.

e) Să dea sprijinul moral sau informațiuni oricărui membru al Sfatului Negustoresc, din orice Filială care se legitimează prin cartea de membru al Sfatului Negustoresc și care ar cere acestea dela ele.

f) Fiecare Secțiune este obligată a vărsa comitetului central trimestrial 15 la sută din încasările brute provenite din cotizațiuni și taxe de înscriere. Nu intră în calculație cotizațiunile benevole sau cele suplimentare cu scop determinat: pentru binefaceri, fond de ajutor și altele.

g) Din aceste sume comitetul central va plăti regionalelor cheltuielile avute în timpul anului în limita de 30 la sută a veniturilor de la art. 5 al. f. provenite de la secțiunile componente ale fiecărei regionale.

Secțiuni afiliate

Art. 6. — Asociația poate să-și afilieze cu aprobarea Uniunii generale a Sfaturilor Negustorești, orice organizațiuni economice existente care ar adera în scris al prezentul statut.

Aceste secțiuni vor purta denumirea de „Sfatul Negustoresc.....” (urmat de titlul avut înainte de afiliere).

Ele se conduc și au aceleași drepturi și îndatoriri ca și secțiunile ordinare. Ele nu mai pot fi însă afiliate la nicio organizație.

Secțiuni de breslă sau cartier și grupări de interes comerciale și industriale

Art. 7. — Sfatul Negustoresc din orice localitate va putea descentraliza activitatea sa, constituind secțiuni de breslă, de cartier sau grupări, cari vor purta denumirea de „Sfatul Negustoresc” Secția .... (numele secției mame), bresle (denumirea breslei a cartierului sau grupărei).

Art. 8. — Secțiunile de breslă și grupările vor activa în chestiunile privitoare la revendicările breslei respective, luând măsuri pentru apărarea intereselor membrilor lor și asanarea creditului comercial. În acest scop ele vor putea să întocmească un regulament de funcționare, aprobat de Sfatul Negustoresc din care fac parte, și ratificat de Comitetul Central, prin care vor putea crea, pentru membrii lor, servicii de informațiuni și referințe individuale sau colective, putând chiar opri livrările către debitorii răi platnici.

Toate fondurile secțiunilor de breslă, de ăartier sau grupări din Capitală provenind din taxe de înscrieri, cotizațiuni, cărți de membru și insigne aparțin de drept Comitetului Central București, iar pentru restul țării Sfatului Negustoresc respectiv. Suplimentele de cotizațiuni și orice alte venituri aparțin secțiunii de breslă, cartier sau grupare.

Subsecțiuni

Art. 9. — În orice comună unde se vor găsi 10 aderenți la prezentul statut, se va putea înființa o subsecțiune.

Aceste subsecțiuni vor purta denumirea de „Sfatul Negustoresc” Subsecțiunea... (numele comunei).

Ele se vor conduce de un comitet de 5—10 membri după importanța Subsecțiunii dintre care un președinte, eventual un vice-președinte, un secretar și un casier.

Două sau mai multe comune vecine pot forma împreună o subsecție care va purta denumirea de „Sfatul Negustoresc” Subsecția... (numele tuturor comunelor) Sediul subsecției va fi în comuna de reședință a președintelui, din care va trebui să facă parte și secretarul.

Subsecțiunile sunt sub controlul uneia din secțiunile din județ dintre cele mai apropiate și pe care o va desemna comitetul Regionalei.

Subsecțiunile când vor avea efectiv 60 membri activi în curent cu plata cotizațiilor, vor putea fi ridicate de către regională la rangul de secțiune.

Regionale

Art. 10. — Patru sau mai multe județe se pot grupa în Regionale, în cazul că delegații a cel puțin două treimi din numărul total al secțiunilor din acele județe, aderă înscris la formarea regionalei. Prin acest fapt toate celelalte secțiuni din acele județe, fac parte din acea Regională.

Art. 11. — Regionalele vor purta denumirea de: „Sfatul Negustoresc” Regionala... (numele provinciei).

Art. 12. — O secțiune nu poate face parte din 2 Regionale diferite.

Nici o secțiune nu se poate deslipi de o regională pentru a se alipi de o alta, decât cu aprobarea Sfatului Negustoresc, și aceasta numai în cazul că toate Secțiunile aceluși Județ ar cere în scris, purtând semnătura de 3 pătrimi din membrii fiecărui comitet, iar județul respectiv ar fi limitrov Regionalei la care voiește să se alipească.

Art. 13. — Comitetul Regionalei se compune din câte un delegat al fiecărei secțiuni ce o compune și care va alege un președinte din sânul său pe termen de patru ani, cel mult însă pe termenul în care este valabil mandatul său în secțiunea respectivă.

Sediul regionalei este sediul din care face parte președintele ei.

Secretarul general al secțiunii de reședință este de drept secretarul general al Regionalei.

Art. 14. — Fiecare Secțiune va alege dintre membrii comitetului său un delegat și doi supleanți permanenți în comitetul regionalei, pentru ca totdeauna secțiunea să poată fi reprezentată la ședințele comitetului Regionalei.

Spezele de transport ale membrilor Comitetului Regionalei vor fi suportate de Regională, care va stabili la finele fiecărui an cotele respective.

Art. 15. — Comitetul Regionalei se convoacă de președintele ei, de câte ori necesitatea o va cere, cel puțin trimestrial.

Ședințele comitetului Regionalei se pot ține în mod valabil dacă sunt reprezentate cel puțin o treime plus una din totalul Secțiunilor ce o compun. Deciziunile lui pentru a fi valabile, se iau cu majoritatea membrilor prezenți. În caz de paritate, votul președintelui decide.

Președintele și secretarul general al Regionalei formează biroul ei și rezolvă toate chestiunile curente ale Regionalei.

În lipsa președintelui, primul supleant al secțiunii de reședință, iar în lipsa acestuia, cel de al doilea supleant înlocuiește de drept în orice chestiune pe președintele Regionalei.

Art. 16. — Regionalele formează trăsura de unire între secțiuni și Comitetul central.

Ele au următoarele îndatoriri și drepturi:

a) A înființa cât mai multe filiale ale Sfatului în cuprinsul regiunii sale.

b) A supraveghea de aproape activitatea filialelor ce o compun și a mijloci pentru aplanarea diferendelor dintre membrii unei filiale sau dintre filiale ce compun Regionala.

c) Atunci când se constată că existența unei filiale este periclitată din cauza comitetului ei, sau când acel comitet ar contraveni dispozițiilor prezentului statut, și numai în aceste două cazuri comitetul regionalei din care face parte această filială (nu biroul ei) convocat într'adins, poate propune *motivată* și Comitetul Central după o prealabilă cercetare va decide asupra dizolvării Comitetului acelei filiale.

În caz de desvoltare, Regionala de comun acord cu Comitetul Central vor institui un comitet provizoriu copus din 4—7 membri ai filialei în chestiune.

Acest comitet provizoriu are numai îndatorirea, ca în termen de maximum 60 (șase zeci) zile, să convoace și să prepare o adunare generală extraordinară, pentru alegerea unui nou comitet după ce va stabili gestiunea celui vechi.

d) A verifica și înainta avizul său Comitetului Central, în caz de contestație la alegerea de comitet al vreunei filiale ce o compune. De acest aviz Comitetul Central este obligat a ține seama.

e) A coordona mișcarea Secțiunilor ce o compun.

f) A organiza cu avizul Comitetului Central congrese regionale și a activa pentru sprijinirea tuturor intereselor locale;

g) Va consulta și va lua avizul Comitetului Central asupra tuturor chestiunilor ce interesează mișcarea profesională în general și care ar angaja organizațiile „Sfatului Negustoresc”;

h) Regionala nu împiedică Secțiunile sau pe membrii lor de a se adresa direct Comitetului Central, care va face toate intervențiile necesare în Centra!ă pentru apărarea intereselor lor.

Art. 17. — Regionalele nu-și pot forma nici un fel de capital.

Art. 18. — Comitetele Regionale premenindu-se în continuu prin reînnoirea membrilor ce le compun, la date cu totul disparate, nu pot fi desolvate niciodată.

Art. 19. — Pentru secțiunile ce nu fac parte încă,

din nici o Regională, Comitetul Central înlocuiește Regionala în toate atribuțiile ei.

Membrii, Drepturi, Obligațiuni.

Art. 20. — Poate face parte din societate orice comerciant și industriaș sau aceia cari dau sprijin societății pentru realizarea scopurilor sale, majori cu o bună purtare în societate și cari nu au suferit vreo condamnare pentru fapte infamante.

Art. 21. — Membrii societari se împart în :

a) Membrii fondatori, cei cari au luat parte la constituirea societății și cari se vor fi înscris până la 31 Decembrie 1913.

b) Membri activi sunt toți cei cari exercită în mod efectiv comerțul sau industria, sau acei a căror ocupațiune este calificată ca atare de legea pentru reorganizarea Camerelor de Comerț și Industrie. Numai aceștia au dreptul de a fi alegători și eligibili. Vor plăti o taxă de înscriere de lei 100—200 cei din Secțiuni și Grupări și de lei 20—100 cei din Subsecțiuni, după cum va stabili adunarea generală a fiecăre filiale.

Membrii activi ai Secțiunilor și Grupărilor vor plăti o cotizație anuală de cel puțin 120 lei. Această cotizație minimă se va stabili de adunarea generală a fiecărei filiale, fiecare membru având latitudinea de a se înscrie cu o cotizație anuală mai mare care devine însă obligatorie din momentul înscrierii. La modificarea cotizațiilor minimale de către adunarea generală, se modifică automat în aceeași proporție și cotizațiile înscrise de fiecare membru. Pentru capitală cotizațiile vor fi de 300, 600 și 1000 lei anual după hotărârea adunării generale și categoria în care s'a înscris membrul.

Membrii activi ai subsecțiunilor, vor plăti o cotizație minimă de lei 60 anual cu aceleași norme ca și membrii secțiunilor și grupărilor. Această cotizație minimă o va stabili adunarea generală a subsecțiune respective.

c) Membrii corespondenți acei cari ar servi în țară și în străinătate scopul societății, prin comunicări și corespondență ce o interesează.

d) Membrii frecuenți sunt aceia care frecventează anexele Sfatului ca : săli de bibliotecă, cluburi, etc. Ei sunt admiși de comitet conform regulamentelor respective și plătesc lei 50—200 taxe de înscriere și lei 100—600 cotizații anuale după aceleași regulamente.

e) Membrii onorifici, acei cari vor fi dat un însemnat sprijin la realizarea scopului societății sau vor face donațiuni importante.

Art. 22. — Cotizațiile vor putea fi încasate anual, semestrial sau trimestrial.

Art. 23. — Membrii activi se admit în societate de către comitet în urma unei cereri adresate în scris și fiind recomandat de doi membri societari. Admiterea lor se face de comitet prin vot secret și numai după trecerea de 15 zile de la primirea cererii lor, în care timp se va aduce la cunoștința comitetului de către oricare membru deja admis, observațiunile ce le-ar avea de făcut asupra cererii de admitere.

În acest timp cererile de admitere vor fi afișate în sala de ședință la vederea tuturor membrilor.

Art. 24. — Membrii activi rămân ca atari și după retragerea lor din comerț sau industrie.

Art. 25. — Membrii activi conform legii persoane lor juridice pot ieși din Sfat numai dacă își înaintea dimisia în scris Comitetului cel puțin 6 luni înainte de finele anului social.

Atât membrii demisionați cât și cei excluși n'aunici un drept asupra avutului social. Ei rămân obligați să achite cotizațiile pe tot timpul cât au fost membri conform art. 50 din legea pentru persoanele juridice.

Prin simplă cerere de înscriere, membrul recunoaște toate obligațiunile statutare, cari devin un contract executoriu.

Art. 26. — Membrii onorifici sunt admiși numai de adunarea generală după propunerea comitetului.

Art. 27. — Fiecare societar este obligat a poseda o carte de membru drept legitimație. Această carte pentru a fi valabilă, trebuie vizată semestrial de președintele și secretarul general al comitetului respectiv.

Legitimația membrilor frecuenți se va reînoi din an în an putând fi retrasă oricând fără motivare, conform regulamentului fiecărei anexe, pe baza încheerii unei comisii disciplinare și ratificarea comitetului Sfatului Negustoresc respectiv.

Art. 28. — Orice membru are dreptul a cere înscris comitetului punerea în discuțiune a chestiunilor ce crede că interesează comerțul sau industria ; aceste cereri vor fi luate în desbatere în ordinea înregistrării și în cea mai apropiată adunare a comitetului. Acesta va aprecia și va decide mijloacele de întrebuițare spre rezolvarea lor.

Art. 29. — Toți membrii comitetului sunt obligați a fi prezenți la ședințe, cari se vor ține de cel puțin de 2 ori pe lună.

Art. 30. — Orice membru care prin atitudinea sa, lucrează contra Sfatului, colegilor săi, sau interesului general, calomniază sau uneltește, se face pasibil de darea în judecată, în fața unei comisii disciplinare ce se va compune din 6 membrii societari din Comitet, trași la sorți și prezidată de drept de președintele Sfatului Negustoresc respectiv. Această comisie disciplinară va lucra în baza regulamentului în vigoare.

Pedepsele ce pot fi pronunțate de această comisie sunt :

1. Avertisment ;
2. Excluderea temporală ;
3. „ definitivă cu retragerea cărții de membru.

Art. 31. — Avera societății se compune din totalitatea bunurilor și veniturilor Comitetului Central al Filialelor.

Toate bunurile câștigate până în momentul afilierii, de către o Asociațiune afiliată precum și veniturile acelor bunuri îi aparțin ei deplin drept.

Filialele sunt obligate a înainta Comitetului Central la sfârșitul fiecărui an bugetar, bilanțul încheiat, proiectul de buget al anului viitor, precum și o dare de seamă a activității lor, iar Comitetul Central va întocmi un bilanț general și o dare de seamă a activității sale și a întregii Organizațiuni din România.

Comitetul Central și Regional au dreptul de a controla gestiunea fiecărei filiale, confirmând hotărârea adunării generale a filialelor sau hotărând noi adunări generale, dacă ar constata că nu au fost regulat ținute sau dacă s'au ivit contestațiuni găsite întemeiate.

Filialele vor înainta spre aprobare atât Comitetului Regional cât și Comitetului Central bugetul la

începutul fiecărui an bugetar, filialele ne putând depăși prevederile bugetare aprobate.

Art. 32. — Veniturile societății sunt produse prin :

1. Taxe de înscriere;
2. Cotizațiuni;
3. Cărți de membru și insigne;
4. Contribuțiuni voluntare;
5. Donațiuni, legate, baluri, serbări, excursiuni, veniturile tuturor anexelor precum și venituri întâmplătoare.

Art. 33. — Din excedentul fiecărui an, adunarea generală va putea preleva o sumă care să formeze un fond de rezervă al societății.

Art. 34. — Inventariile și investițiunile fondului patrimonial al Sfatului Negustoresc din România, ori unde s'ar găsi sunt inalienabile, capitalizările făcute din fondurile de rezervă ale comitetului central și tuturor filialelor, fiind supuse aceluiași reguli de inalienabilitate. Nu se poate reveni asupra inalienabilității decât cu aprobarea Uniunii generale a Sfatului Negustoresc, votată cu majoritatea absolută.

Art. 35. — Călcarea dispoziției art. 34 sau dreptul Uniunii Generale prin comitetul Central sau Regional de a sesiza autoritățile judiciare conform art. 22 și 23 din legea pentru Persoanele Juridice.

Administrația societății

Art. 36. — Organele societății sunt :

Uniunea Generală a Sfatului Negustoresc, Comitetul Central, Comitetele Filialelor, Comitetele Centrilor și Adunările generale.

Uniunea generală a sfaturilor negustorești

Art. 37. — Uniunea Generală a Sfatului Negustoresc se ocupă cu îndrumarea politicii naționale în materie de comerț și industrie, prin coordonarea acțiunii colective a Sfatului Negustoresc și a Societăților afiliate precum și cu atribuțiile ce îi sunt date prin prezentele statute.

Art. 38. — Ea se compune din :

Președinții și secretarii generali ai tuturor secțiunilor din țară și ai societăților afiliate sau delegații comitetelor înlocuitori ai acestora, precum și membrii Comitetului Central.

Președintele și secretarul general al comitetului central păstrează aceleași atribuțiuni și în Uniune.

Uniunea poate coopta până la 15 la sută din numărul membrilor ce o compun dintre persoanele cari se interesează de mișcarea economică a țării.

Mandatul Uniunii este nelimitat.

Art. 39. — Uniunea se va întruni oricâte ori va fi trebuință după convocarea președintelui, sau după propunerea scrisă a 1/5 din numărul membrilor Uniunii Generale, în tot cazul cel puțin odată pe semestru. Convocarea se va face în scris și nominal cu cel puțin 10 zile libere înaintea ședinței. Uniunea poate ține valabil ședința cu prezența a cel puțin jumătate plus unul din numărul membrilor săi. Dacă la prima ședință nu se întrunește acest număr, ea se amână de drept pentru 15 zile făcându-se o nouă convocare, când se va ține cu oricare ar fi numărul membrilor prezenți.

Hotărârile Uniunii se iau cu majoritatea relativă a membrilor prezenți.

Hotărârile Uniunii se iau cu majoritatea relativă a membrilor prezenți.

În caz de paritate votul președintelui decide.

La fiecare ședință se va încheia un proces-verbal, semnat de președinte și secretarul general, cuprinzând pe scurt discuțiunile și hotărârile luate.

Aceste hotărâri se vor executa prin îngrijirea Comitetului Central.

Comitetul central

Art. 40. — Comitetul Central este organul executor al Uniunii Generale a Sfatului Negustoresc și de conducere și administrare a sfaturilor Negustorești din Capitală, având asupra sa și gestiunea întreagă de venituri și cheltuieli a tuturor Sfatului Negustorești din România, precum și toate însărcinările date prin prezentul statut.

Art. 41. — Comitetul central se compune din 31 membri aleși și președinții Regionalelor cari fac parte de drept din el.

Din cei 31 membri se aleg : 16 de către Adunarea Generală a membrilor Sfatului Negustoresc din Capitală care se administrează de Comitetul Central și 15 de către Adunarea generală a Uniunii Generale a Sfatului Negustoresc.

Mandatul acestor membri este de 4 ani, iar premenirea lor se va face ca la Comitetele Secțiunilor.

Art. 42. — Comitetul Central se constituie alegându-se din sânul său un președinte, trei la cinci vice-președinți, un secretar general, un secretar, un casier, un bibliotecar, precum și unul sau mai mulți consilieri delegați cu însărcinări speciale date de comitet.

Președintele și secretarul general se aleg din sânul Comitetului central cu majoritatea de voturi, trebuind să fie domiciliați în Capitală.

Ședințele Comitetului central și hotărârile lui urmează aceleași norme ca și ale Comitetelelor Secțiunilor (art. 45 până la 52 inclusiv).

Comitetele

Art. 43. — Comitetul unei secțiuni este compus din 11—21 membri societari după importanța secțiunii și hotărârea Regionalei sau Comitetului Central conform art. 19. Ei vor fi aleși de adunarea generală a secțiunii pe termen de 4 ani.

Premenirea se face anual prin tragere la sorți a unui sfert din numărul membrilor din Comitet în primii 4 ani, apoi pe baza vechimei.

Art. 44. — Comitetul se constituie alegându-se din sânul său un președinte unu la trei vice-președinți, un secretar general, un secretar, un casier, eventual un bibliotecar, un consilier delegat și doi supleanți în Comitetul Regionalei, precum și unul sau mai mulți consilieri delegați cu însărcinări speciale date de comitet.

Art. 45. — La constituirea comitetelor secțiunilor, precum și la prima ședință după modificarea statutelor se va stabili, numai prin vot secret, erarhia vicepreședinților.

Art. 46. — Comitetele vor ține ședință cel puțin de două ori pe lună și ori de câte ori se va simți nevoie.

Art. 47. — Comitetul dirijează și rezolvă cu depline puteri și potrivit normelor din statute toate afacerile

societății, afară de cele date în căderea Adunărilor generale.

Art. 48. — Comitetul hotărăște ziua când se vor ține adunările generale fixând ordinea de zi, întocmește bugetul anual, hotărăște asupra tuturor chestiunilor necesare.

Art. 49. — Hotărârile se iau cu majoritatea absolută a membrilor prezenți, iar în caz de paritate de voturi, părerea președintelui preponderează.

Art. 50. — La fiecare ședință, se va încheia un proces verbal cuprinzând pe scurt discuțiunile și rezoluțiunile luate.

Acest proces-verbal se va semna de președinte și de secretarul general.

Art. 51. — Ședințele se pot ține legal cu minimum o treime din totalul membrilor comitetului; ele sunt publicate, dacă o treime din membrii prezenți n'au cerut declararea ședinței secrete, membrii societari prezenți au vot consultativ lăsându-se la aprecierea președinților oportunitatea acordării cuvântului.

Art. 52. — Dacă un membru din comitet lipsește nemotivat la patru ședințe consecutive, el se va considera demisionat, iar comitetul va coopta în locul său un alt membru societar, până la prima adunare generală, care va decide asupra validării.

Atribuțiuni

Art. 53. — Președintele reprezintă în toate ocaziunile societatea. El convoacă și prezidează ședințele Comitetului, fixând ordinea de zi, semnează împreună cu secretarul general toate actele societății și corespondențele, aduce la îndeplinire hotărârile Comitetului.

Președintele sau delegatul său reprezintă asociația valabil în fața oricărei instanțe judecătorești.

Semnătura președintelui, sau în lipsa acestuia, a unui vice președinte sau a unui delegat special, împreună cu casierul, angajează valabil secțiunea în chestiunile financiare.

Art. 54. — Vicepreședinții îndeplinesc atribuțiunile președintelui, în lipsa acestuia și în ordinea stabilită la alegerea lor, substituindu-se în toate drepturile aceluia.

Art. 55. — Secretarul general redactează procesele verbale de ședință, face corespondența societății și o contrasemnează.

Art. 56. — Secretarul ține registrele contabilității și înlocuiește pe secretarul general în lipsa sa.

Art. 57. — Casierul încasează toate veniturile societății, liberând chitanțe dintr'un registru cu matcă. Face plățile ordonanțelor conform hotărârilor comitetului și semnate de președinte sau delegat și secretarul general. Ține un registru de veniturile și cheltuielile societății.

Art. 58. — Bibliotecarul îngrijește de formarea și conservarea bibliotecii.

Art. 59. — Oricare membru din comitet, care a primit o delegație este dritor să o aducă la îndeplinire, dând seama Comitetului despre aceasta. Comitetul poate oricând retrage delegațiunile emise.

Art. 60. — Gestiunea financiară se încheie pe ziua de 31 Decembrie.

Comitetul cenzorilor

Art. 61. — Adunarea generală a filialelor alege în fiecare an din sânul său trei cenzori și trei cenzori supleanți.

Pentru Comitetul central vor fi cinci cenzori și cinci cenzori supleanți din care câte trei vor fi aleși de către Adunarea generală a Sfaturilor negustorești din Capitală și câte doi la adunarea generală a Uniunii generale a Sfaturilor Negustorești.

Art. 62. — Comitetul cenzorilor controlează scriptele societății în cursul anului, face raport adunării generale de constatările sale și semnează verificarea Bilanțului.

Adunarea Generală

Art. 63. — Adunarea generală este de două feluri: ordinară și extraordinară.

Art. 64. — Adunarea generală ordinară a fiecărei filiale se ține odată pe an între 1 Ianuarie și finele lunii Martie cel mai târziu, iar a comitetului central în lunile Aprilie sau Mai.

Convocarea adunării generale ordinare se va publica în Monitorul Oficial sau în ziarul Sfatului Negustoresc și într'unul din ziarele locale, sau într'un cotidian, dacă nu există ziar local, cu 15 zile înainte de ținerea ei.

Art. 65. — Comitetul central va fi descărcat de gestiunea sa de către Adunarea Generală a Uniunii generale a Sfaturilor Negustorești după ce în prealabil va fi obținut descărcarea de gestiunea parțială a organizațiunilor Capitalei de către adunarea generală a acestora.

Art. 66. — Adunarea generală deliberează asupra dărei de seamă și a bilanțului anual încheiat de Comitet, dă descărcarea comitetului de gestiunea sa pe baza raportului cenzorilor, votează bugetul societății, alege comitetul cenzorilor, alege membrii comitetului, când mandatul acestora expiră și proclamă pe membrii onorifici.

Art. 67. — Discuțiunile adunării generale se urmează după ordinea de zi prealabil fixată de comitet.

Art. 68. — Un număr de cel puțin 10 la sută din numărul membrilor în curent cu plata cotizațiunilor, pot cere comitetului cu 10 zile înainte de ziua fixată pentru adunarea generală, înscrierea unei chestiuni în ordinea de zi. Numai secțiunile prin președinții și secretarii generali ai lor, pot cere Uniunii generale înscrierea unei chestiuni la ordinea zilei cu 10 zile înainte de adunarea generală a acestora.

Art. 69. — Adunarea generală a fiecărei secțiuni se ține dacă sunt prezenți jumătate plus unul din totalitatea membrilor activi, societari în curent cu plata cotizației.

Art. 70. — Adunarea generală a Uniunii generale se ține în prezența reprezentanților a cel puțin jumătate plus unu din numărul secțiunilor existente.

Secțiunile pot fi reprezentate prin împuterniciri date în scris delegațiilor altor secțiuni sau membrilor din Comitetul central ce au regionale. Se specifică cum că un delegat nu poate reprezenta două secțiuni pe lângă secțiunea din care face parte.

Art. 71. — Dacă la prima convocare nu se va întruni numărul membrilor prevăzuți la art. 69 și 70, ea se va amâna de drept peste 15 zile. În acest caz, adunarea se va ține oricare ar fi numărul membrilor prezenți. Această dispozițiune aplicându-se și la adunarea generală a uniunii generale.

Art. 72. — Adunările generale extraordinare se țin ori de câte ori comitetul va crede necesar, sau când